

De Groep Educatieve Uitgeverijen (GEU) behartigt de belangen van uitgevers die leermiddelen, toetsen en integrale leersystemen maken en bijpassende dienstverlening leveren voor het primair onderwijs, het voortgezet onderwijs, de beroeps- en volwasseneneducatie en het hoger beroepsonderwijs. De GEU heeft 34 leden.

Reactie op wetsvoorstel leerlingvolgsysteem en diagnostische tussentijdse toets voortgezet onderwijs

29 augustus 2013

Visie van de GEU en algemene reactie op het wetsvoorstel

Door opbrengstgericht te werken verbeteren scholen hun resultaten planmatig en cyclisch, zowel op leerling-, groeps- als schoolniveau. In de visie van de GEU is toetsing daarbij een essentieel onderdeel van het onderwijsleerproces. Het geeft leerlingen, ouders, docenten, schoolleiders en samenleving belangrijke informatie over de voortgang van een leerling en over het bereikte niveau. Uitkomsten van toetsen worden gebruikt om het onderwijsaanbod te optimaliseren. Toetsing stelt de school bovendien in staat om de leerling doorlopend te volgen in zijn ontwikkeling. Ook maakt toetsing het mogelijk om de eigen inspanningen van de school te evalueren, en in reactie daarop te werken aan kwaliteitsverbetering. De GEU erkent dus het nut en de noodzaak van toetsing (mits dekkend voor de brede ontwikkeling) en het volgen van leerlingen voor een effectief onderwijsleerproces. De GEU is bovendien van mening dat het van groot belang is dat er in het onderwijs meer aandacht komt voor een sterke samenhang tussen lesgeven, leermiddelen en toetsing. Toetsen zijn immers de basis voor het vormgeven van de ontwikkeling van leerlingen. Langs deze weg kunnen scholen hun onderwijs voortdurend verbeteren. Educatieve uitgeverijen spelen een belangrijke rol in de totstandkoming van opbrengstgericht werken, niet alleen als leverancier van leermiddelen en toetsen, maar steeds meer ook als partner in de keuze van maatwerkoplossingen per school.

De GEU is van mening dat er met het wetsvoorstel t.a.v. de tussentijdse toets enerzijds onvoldoende keuzevrijheid is voor scholen, anderzijds onvoldoende ruimte voor marktpartijen.

Vragen van de GEU

1. Waarom kiest de staatssecretaris ervoor om Stichting Cito de wettelijke taak te geven de diagnostische tussentijdse toets te ontwikkelen, terwijl de diagnostische tussentijdse toets primair een diagnostisch instrument is en wordt ingezet ter bevordering van opbrengstgericht werken?
2. Is het überhaupt toegestaan om het ontwikkelen en aanbieden van de diagnostische toets aan 1 partij te gunnen vanuit de overheid?
3. Zou het niet beter zijn om, net als bij de eindtoets PO, scholen de keuzevrijheid (en bijbehorende middelen) te geven om voor een eigen toets te kiezen? Scholen kunnen dan een tussentijdse toets kiezen die aansluit bij de visie en werkwijze van de school. Marktpartijen kunnen daarvoor, binnen nader te definiëren kwaliteitseisen (validiteit en betrouwbaarheid), een tussentijdse toets en bijpassende dienstverlening aanbieden aan scholen.
4. Waarom wordt uitsluitend gekozen voor een digitaal, adaptief systeem waarmee het gelijk uitgesloten is de productieve vaardigheden als schrijven en spreken te meten? Als de staatssecretaris daadwerkelijk de ontwikkeling op de kernvakken wil monitoren, dan zou dat voor de volle breedte van de kernvakken moeten gebeuren, dus ook voor de spreek- en schrijfvaardigheid.
5. Hoe wordt het toezicht vanuit de overheid georganiseerd dat bij het beschikbaar stellen van gegevens door Stichting Cito aan Cito BV dezelfde voorwaarden gelden als voor andere toetsaanbieders?